

KONINKRIJK BELGIË

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 34.271/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS 34.271/1

DE LA SECTION DE LEGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 18 oktober 2002 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten overeenkomstig dewelke de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen een beschikbaarheidshonorarium betaalt aan de artsen die deelnemen aan georganiseerde wachtdiensten", heeft op 22 oktober 2002 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 18 octobre 2002, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "fixant les conditions et les modalités selon lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités paie des honoraires des disponibilité aux médecins qui participent à des services de garde organisés", a donné le 22 octobre 2002 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid

"dat, voor een goed beheer van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging, het noodzakelijk is de wachtdiensten van de huisartsen te ontwikkelen en te bevorderen en een correcte vergoeding ervan te waarborgen om de beschikbare middelen op een efficiënte wijze te gebruiken; dat de snelle invoering van een beschikbaarheidshonorarium voor dokters van wacht noodzakelijk is om deze doelstelling te realiseren; zodat onderhavig besluit dat de voorwaarden en de modaliteiten overeenkomstig dewelke de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen een beschikbaarheidshonorarium betaalt aan de artsen die deelnemen aan georganiseerde wachtdiensten vaststelt, zo vlug mogelijk genomen en bekend gemaakt wordt".

De aangehaalde motivering beperkt zich tot het vermelden van het gegeven dat snel een beschikbaarheidshonorarium voor dokters van wacht moet worden ingevoerd omwille van "een goed beheer van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging" door middel van de ontwikkeling en de bevordering van de wachtdiensten van de huisartsen en het waarborgen van een correcte vergoedingsregeling. Dergelijke in algemene bewoordingen gestelde motivering is evenwel te weinig concreet en niet pertinent, omdat ermee niet wordt verklaard waarom de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat de Raad van State, afdeling wetgeving, om een advies dient te worden verzocht met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Aangezien derhalve de spoedeisende adviesaanvraag niet kan worden geacht naar behoren te zijn gemotiveerd, dient deze als onontvankelijk te worden beschouwd en ziet de Raad van State, afdeling wetgeving, zich genoopt om van een onderzoek van het ontwerp af te zien.

Niettemin acht de Raad het nuttig de stellers van het ontwerp nu reeds op het volgende te wijzen.

Artikel 6, § 2, van het ontwerp luidt :

.../...

"De Nationale Commissie geneesheren-ziekenfondsen kan voor de jaren na 2002 andere bedragen voor het beschikbaarheidshonorarium vaststellen".

Artikel 36quinquies van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, dat de ontworpen regeling in beginsel tot rechtsgrond strekt, draagt het aan de Koning op om de voorwaarden en de nadere regels te bepalen overeenkomstig dewelke de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen een beschikbaarheidshonorarium betaalt aan de geneesheren die deelnemen aan georganiseerde wacht-diensten. De Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen wordt in dat verband uitsluitend de bevoegdheid verleend om een voorstel te formuleren of om, in bepaalde gevallen, een advies te verlenen. In artikel 36quinquies van de gecoördineerde wet wordt de Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen echter niet bevoegd gemaakt om zelf het bedrag van het beschikbaarheidshonorarium vast te stellen, zoals in artikel 6, § 2, van het ontwerp wordt bepaald "voor de jaren na 2002".

Uit wat voorafgaat volgt dat artikel 6, § 2, van het ontwerp niet in overeenstemming is met artikel 36quinquies van de gecoördineerde wet. In bijkomende orde rijst trouwens de vraag welk bedrag zou moeten worden toegepast ingeval de Nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen zich voor de jaren na 2002 ervan zou onthouden om een "ander bedrag" dan dat vermeld in artikel 6, § 1, van het ontwerp, vast te stellen.

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par le fait

"dat, voor een goed beheer van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging, het noodzakelijk is de wachtdiensten van de huisartsen te ontwikkelen en te bevorderen en een correcte vergoeding ervan te waarborgen om de beschikbare middelen op een efficiënte wijze te gebruiken; dat de snelle invoering van een beschikbaarheidshonorarium voor dokters van wacht noodzakelijk is om deze doelstelling te realiseren; zodat onderhavig besluit dat de voorwaarden en de modaliteiten overeenkomstig dewelke de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen een beschikbaarheidshonorarium betaalt aan de artsen die deelnemen aan georganiseerde wachtdiensten vaststelt, zo vlug mogelijk genomen en bekend gemaakt wordt".

La motivation invoquée se limite à mentionner la nécessité d'instaurer rapidement des honoraires de disponibilité particuliers aux médecins de garde dans l'intérêt d'"une bonne gestion de l'assurance obligatoire soins de santé" basée sur le développement et la promotion des services de garde des médecins généralistes ainsi que sur la garantie d'une indemnisation correcte. Cependant, cette motivation formulée en des termes généraux n'est pas suffisamment concrète et pertinente dès lors qu'elle n'explique pas pourquoi le texte en projet est à ce point urgent qu'il s'impose de demander l'avis du Conseil d'Etat, section de législation, en application de l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

Etant donné, dès lors, qu'on ne peut pas regarder la demande d'avis urgent comme étant dûment motivée, on la considérera irrecevable, de sorte que le Conseil d'Etat, section de législation, se voit contraint de renoncer à l'examen du projet.

Néanmoins, le Conseil d'Etat estime utile d'attirer dès à présent l'attention des auteurs du projet sur ce qui suit.

.../...

L'article 6, § 2, du projet, s'énonce comme suit :

"Pour les années postérieures à 2002, la Commission nationale médico-mutualiste peut fixer d'autres montants pour les honoraires de disponibilité".

L'article 36quinquies de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, qui procure en principe son fondement légal au texte en projet, charge le Roi de déterminer les conditions et les modalités selon lesquelles l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités paie des honoraires de disponibilité aux médecins qui participent à des services de garde organisés. A cet égard, la Commission nationale médico-mutualiste est uniquement habilitée à formuler une proposition ou, dans certains cas, à rendre un avis. Toutefois, l'article 36quinquies de la loi coordonnée n'habilite pas la Commission nationale médico-mutualiste à fixer elle-même le montant des honoraires de disponibilité "pour les années postérieures à 2002", comme le prévoit l'article 6, § 2, du projet.

Il résulte de ce qui précède que l'article 6, § 2, du projet, n'est pas conforme à l'article 36quinquies de la loi coordonnée. Subsidiairement, la question se pose au demeurant de savoir quel montant devrait être appliqué si la Commission nationale médico-mutualiste ne fixait pas, pour les années postérieures à 2002, un "autre montant" que celui mentionné à l'article 6, § 1er, du projet.

De kamer was samengesteld uit

de Heren M. VAN DAMME,
Messieurs

J. BAERT,
J. SMETS,

Mevrouw A. BECKERS,
Madame

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. M. VAN DAMME.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. DE BLEECKERE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

A. BECKERS

La chambre était composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

griffier,
greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN VAERENBERGH, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. G. DE BLEECKERE, référendaire adjoint.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

M. VAN DAMME